

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput XIV. (a) Cœlestinus III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

conveniant vita, & professioni monasticae: si tamen ante tempus probationi praesumitur is, qui converti desiderat, habitum suscipiat, & professionem emitat, Abbatem per se, vel per aliun professionem acceptante, cogendus est votum adimplere, etiam si habitum professorum non suscepit, nec intra claustra monasterii per tempus probationis commoretur; quia nec habitus mutatio desideratur ad essentiam professionis, ut probant Castro Pa-

lao tract. 16. punct. 12. §. 4. num. 4. Barbosa alleg. 101. n. 108. Suarez. de relig. tract. 7. lib. 5. cap. 14. num. 9. Nec etiam desideratur pro substantia professionis, ut novitius tempore probationis commoretur in ipso monasterio, ut probant Barbosa dicta alleg. 101. num. 28. Tambur. de jure Abbat. tom. 3. diff. 6. quæsit. 7. num. 16. Gibalin. de clausur. disquis. 2. cap. 2. §. 3. confess. 7.

C A P U T X I V.

(a) Cœlestinus III.

Cum simus, &c. *Et infra:* Sanè nuper auribus nostris est relatum, quod cum C. miles lepræ morbo, Domino permittente est respersus, se cum filio suo discretionis annos nullatenus agente, ad quoddam monasterium cum bonis etiam suis, quæ à (b) monasterio ipse tenuerat, (c) contulisset, dictum filium suum habitum fecit suscipere monachalem. Cumque ipsi puero disciplina monastica propter asperitatem regulæ displiceret, infra x. hebdomadarum spatium à monasterio & habitu suscepto taliter resiliens, (d) bona patris ab Abbatia illa cœpit cum instantia postulare. Et cum super hoc ad diecclanum (e) Episcopum quæstio delata fuisset, & coram eo aliquandiu disputatum, quia plerique sentire de rigore canonum videbantur, si consanguinei dicti pueri possent testibus comprobare illum, quando fuit oblatus, infra annos discretionis exsisteret, ipsum tali voto nullatenus obligari, dictus Abbas ad Maguntiam Sedis audienciam appellavit, & quidam ex consanguineis ejusdem pueri ad Romanam Ecclesiam appellacionem, sicut ex literis Augustini Episcopi comperimus, transtulerunt. Ideoque discretioni v. significatione prætentum intimus; quod si dictus puer ad annos discretionis pervenit, & habitum retinere noluerit monachalem, si ad hoc ipsum induci nequiviverit, non est (f) compellendus. Quia tunc liberum erit sibi eum dimittere, & bona paterna, quæ ipsi recte (g) successione proveniunt, postulare.

N O T . E.

1. (a) **Cœlestinus III.**] Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc ric. cap. 5. nulli tamen exprimitur Prælatus, cui rescribat Pontifex; illud tantum liquet, casum in presenti decissum contigisse in Germania, in dieccl. suffraganea Archiepiscopi Moguntini; siquidem ad ipsum Metropolitanum appellatum fuisse refertur.
- (b) **Quæ à monasterio.**] In feudum videlicet.
- (c) **Contulisset.**] Oblatione facta, vel professione emissâ, ut in cap. in presentia, de probat. cap. final. de success. ab int.
- (d) **Bona patris.**] Non verò ea, quæ pater in feudum ab ipso monasterio acceperat, in quibus per ipsam professionem monasterium integrum jus recuperavit finito feudo.
- (e) **Episcopum.**] Ad quem olim cognitio super nullitate cuiuslibet professionis spectabat, ut Iepespius in Decretalibus sub hoc titulo compilatis supponitur. Hodie tamen ex dispositione Concil. Trident. sess. 25. de regn. cap. 19. causa nullitatis professionis disceptari debet coram Episcopo diecclano, & superiori ipsius monasterii, ubi nullitas professionis intenditur; quod pluribus sacra Congregationis declarationibus diffinitum fuisse referunt Barbosa in dict. cap. 19. Concil. num. 22. Tambur. tom. 3. de jure Abbat. disputat. 6. quæst. 26. num. 3. Garcia tom. 1. polit. regn. tract. 3. difficult. 4. dub. 3. punct. ult. Brun. Chaffaing. de privil. reg. tract. 4. cap. 6. propof. 7.
- (f) **Non est compellendus.**] Quia licet esse ob-

latus à parte religioni; tamen ex noviori iure, quod vigebat temporibus Cœlestini, filius ita oblatus poterat adveniente pubertate tifilie, nisi jam tacite, vel expresse fuisse professus, ut probavi supra in cap. cum virum, ubi commentatum hujus textus dedi.

(g) **Successione provenient.**] Dubitum est tamen, & magnum apud Doctores, an post professionem patris in monasterio factam, eius filius debetur legitimam portio, perinde ac si jam ex hac vita migrasset? Et pro negativa lententia, quam defendunt plures congettūt à Barbosa hic, faciunt primò textus in authent. si qua, Cod. de sacro. Eccles. que extat apud Gratianum in cap. si qua 19. quæst. 3. ubi disponitur, obeunte patre professo nulla bonorum divisione facta, filios tunc legitimam percipere debere: unde deditur a contrario sensu, vivente adhuc patre, filios non posse eam petere. Secundo, quia legitimam non debetur filii, lupestris patre, l. 1. §. impuberi. ff. de collat. bonor. l. quotiens. ff. solut. marrim. adeo ut nullo casu possit peti a filio viante patre, l. 2. C. si à parente quis fuerit, l. sed 3. ff 25. §. Consulat, ff. de petit. hered. Mancinus de legiim. p. 1. quæst. 15. Tertiò, nam poterunt filii præmori antequam pater monachus decebat; & sic bona ad monasterium pertinebunt. Quam rationem in non dissimili causa adducit Consulus in l. Statius, §. Cornelio, ff. de jure fisci. Deinde faciunt textus in l. sed si mors 13. ff. de donat. inter vir. l. res uxoris, cod. tit. ubi docetur donationem factam à marito uxori, quæ non suffici-

sustinetur, nisi mors sequatur, *l. cùm hic statu* 32. *ff. eod. tit.* non confirmari morte civili, sed exceptandam esse mortem naturalem. Facit etiam textus in *l. non vix, ff. de donat. caus. mort. quibus addi potest textus in l. fideicomissa* 11. §. *si cui. ff. de legat.* 3. ubi ait Consultus, filium, cui fideicommissum relictum erat sub hac conditione, si morte patris sui juris fieret, non esse admittendum ad fideicommissum antequam mors naturalis patris contigerit, etiam si emancipatione sui juris factus sit. Nec tunc obstare affirmant presentem textum, quia illum accipiunt casu, quo pater jam erat mortuus, ut deducitur ex verbis jam relatis, *successione proveniunt.* Nam si adhuc pater inhumanis esset, non posset agi de ejus successione, *l. i. ff. de hered. vel act. vendit. l. qui superstitio, ff. de acquir. hered.* & patrem in presenti specie decepsisse, ex hujus textus integra deduci testatur Felinus in *cap. in presentia*, num. 56. de probat.

Contraria tamen sententia, cui tanquam veteriori adhæreo, docet, deberi filii legitimum ex bonis parentum statim, ac ipsi religionem sunt professi, ut aperte docetur in presenti textu, in cuius specie si pater jam decepsisset, nulla daretur dubitandi ratio, contra textum in *l. quod Labeo, ff. de Carbon.* edit. *l. Dominius* 27. *ff. de reg. fam.* & affirms Corsetus singul. 162. num. 3. se integrum hanc decretalem legisse, & perlegisse, nihilque in ea invenisse, ex quo deduci possit, pa-

trem jam defunctum esse. Facit etiam, nam professio monastica regulariter morti naturali equiparatur, *cap. placuit 16. quæst. 1. l. De nobis, C. de Episc. & cleric.* ubi pactum de lucranda doce in casu mortis uxoris conceptum, verificatur in professione religionis; quia regulariter, quando idem effectus refutat ex utraque morte, dispositum in casu mortis naturalis, verificatur in casu mortis civilis. Quo modo vulgo accipiuntur textus in *l. si necem*, §. *si deportatus, ff. de bonis libert. l. actione, §. publicatione, ff. profaci,* *l. in infusum 42. ff. solu. matrim. l. si deceperit, ff. qui satisd. l. sed si alia, in princip. ff. de bonis damnat.* ergo sicut defuncto patre filio debetur legitima; ita & eo mortuo civiliter per professionem. Quare hanc sententiam tuentur in numeri congregati à Barbaro in presentis, Thomas Sanchez lib. 6. in *Decalogum*, cap. 10. num. 3. Mancinus de legi. quæst. 15. num. 15. Merlinus eod. tract. q. 25. Nec tunc obstant fundamenta contraria sententia; nam in dict. authent. *si qua mulier*, non afferitur, filium posse petere legitimam, professio patre; sed tantum, quod si non fuerit ante mortem patris assignata portio, postea erit assignanda, ut docuit Fachin. lib. 2. *controv. capite 13.* Noc omnia alia fundamenta refragantur; nam supponimus, patrem professum pro mortuo haberi post professionem. Unde legitima à filio exigitur tempore habili, non vero patre vivente.

C A P U T X V.

Innocent. III. Episcopo, & Capitulo (a) Tragurien.

SIc ut tenor vestrarum litterarum nobis aperuit, cùm P. lator presentium in sacerdotali esset officio constitutus, & tantâ rerum temporalium indigentia laboraret, quod nec sibi, nec suis progenitoribus, seu fratribus, in necessitatibus propriis posset aliquatenus providere, proprii corporis laboribus & maris periculis multis se non dubitavit expondere, ut de suo labore, & acquisitione honesta suam, & suorum posset indigentiam relevare. Contigit autem post hanc, quod ipse longè à vestra civitate consensit, tam gravi cœpit ægritudine laborare, quod extra se positus, desperaret de vita presenti: & dum in tali esset articulo constitutus, à quodam simplici monacho induitus fuit habitu monachali, & ad monasterium deportatus. Deinde paucis diebus elapsis, cùm jam esset in principio sua convalescentia, depositus habitum, & de licentia ejusdem loci Abbatis monasterium dereliquit, & cupiens (b) progenitorum indigentias subvenire, à vobis suppliciter postulavit, ut posset, sicut prius, in sacerdotali officio ministrare, & vobiscum pariter converfari. Quid autem super his vobis fuerit faciendum, sacræ Apostolicæ Sedis oraculo humiliiter petitis edoceri. Nos igitur vestrae consultationi taliter duximus respondendum, quod licet ista duo inter se repugnantia videantur, ut scilicet quisquam sit extra se positus, & de presenti vita desperet; si tamen eo tempore, quo positus extra mentem afferitur, induitus fuit habitu monachali, cùm alienatus non fentiat, ac per hoc non valeat consentire, præfatum presbyterum denuncietis ab observatione monastici ordinis absolutum, nisi postquam mentis sua factus est compos, voluntate spontaneâ professionem fecerit monachalem. Datum Laterani.

N O T A E.

L. (a) **T**ragurien.] In hac sexta collectione, & in tertia, sub hoc tit. cap. 3. legitur, Tigrilien. sed inscriptionem, & litteram restituo ex ipso codice epistol. Innocentii III. Colonia edito,

ubi fol. 15. epistola hæc reperitur. Tragurium est insula in mari Adriatico, adjacens Dalmatia; in qua est civitas ejusdem nominis: ejus meminerunt Ptolomeus lib. 2. Plinius lib. 4. cap. 21. Olim habuit Ecclesiam Cathedram, cuius Prelato in presenti rescribit Innocentius.

(b) Progeni-